

---

ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้สมรรถนะของตนเอง  
การเห็นคุณค่าในตนเองและพฤติกรรมการปฏิบัติงานทางสูติกรรม  
ของนักศึกษาพยาบาล สถาบันอุดมศึกษาเอกชน  
The Relationships between Perceived Self-efficacy, Self-esteem and  
Obstetrics Practice Behavior of Nursing Students in  
Private Higher Education Institutions

ผศ.ดร.มาลีวัล เลิศสาครศิริ

สาขาวิชาการพยาบาลมารดาและทารก คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยเซนต์หลุยส์ กรุงเทพมหานคร

อ.สุภารัตน์ สุวารี

หัวหน้าแผนกเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยเซนต์หลุยส์ กรุงเทพมหานคร

---

### บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้สมรรถนะของตนเอง การเห็นคุณค่าในตนเองและพฤติกรรมการปฏิบัติงานทางสูติกรรมของนักศึกษาพยาบาล สถาบันอุดมศึกษาเอกชน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4 ระดับปริญญาตรี หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่ฝึกปฏิบัติงานทางสูติกรรมในแผนกฝากครรภ์ ห้องคลอดและแผนกหลังคลอด ปีการศึกษา 2548 โดยการสุ่มจำนวน 253 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย 1) แบบบันทึกข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล 2) แบบประเมินการรับรู้สมรรถนะของตนเองโดยทั่วไป 3) แบบประเมินการเห็นคุณค่าในตนเอง และ 4) แบบประเมินพฤติกรรมการปฏิบัติงานทางสูติกรรม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS/PC+ หาค่าความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

#### การวิจัยปรากฏผลดังนี้

1. การรับรู้สมรรถนะของตนเอง การเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวมและรายด้าน คือ ด้านตนเอง ด้านครอบครัว ด้านสถาบันการศึกษาและด้านกลุ่มเพื่อน มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการปฏิบัติงานทางสูติกรรมของนักศึกษาพยาบาลในแผนกฝากครรภ์ ห้องคลอด แผนกหลังคลอด และโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01
2. การรับรู้สมรรถนะของตนเอง และการเห็นคุณค่าในตนเองด้านสถาบันการศึกษา และด้านกลุ่มเพื่อน สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการปฏิบัติงานทางสูติกรรมในแผนกฝากครรภ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการปฏิบัติงานทางสูติกรรมแผนกฝากครรภ์ได้ร้อยละ 2.6, 1.4 และ 1.2 ตามลำดับ นอกจากนี้ ยังพบว่า การเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม และการรับรู้สมรรถนะของตนเอง สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการปฏิบัติงานทางสูติกรรมในห้องคลอด แผนกหลังคลอด และโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยการเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม อธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการปฏิบัติงานทางสูติกรรมในห้องคลอดแผนกหลังคลอดและโดยรวม อธิบายความแปรปรวนของ

พฤติกรรมกาปฏิบัติงานทางสูติกรรมในหองคลอด แผนกหลังคลอดและโดยรวม ใ้ร้อยละ 16, 19.3 และ 20.4 ตามลำดับ ส่วนการรับรู้สมรรถนะของตนเอง อธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมกาปฏิบัติงานทางสูติกรรมใ้ร้อยละ 2.9, 2.8 และ 3.2 ตามลำดับ

**คำสำคัญ :** การรับรู้สมรรถนะของตนเอง / การเห็นคุณค่าในตนเอง / พฤติกรรมกาปฏิบัติงานทางสูติกรรมนั้ศึกษาพยาบาล

## ABSTRACT

The purposes of this study were to examine the relationships between perceived self-efficacy, self-esteem and obstetrics practice behaviors of nursing students in private institutions. The random samples consisted of 253 nursing students in the third and fourth years of the Bachelor's of Nursing Science degree in private institutions in Bangkok and outer suburbs. They were practicing in antenatal clinic, labour room and postpartum ward in academic year 2005. The research tools were questionnaires consisting of four main parts: 1) Personal data questionnaire 2) General perceived self-efficacy scale 3) Self-esteem scale and 4) Obstetrics practice behavior test. The data were analyzed by SPSS/PC+ program to analyse frequency, percentage, means, standard deviation, Pearson Product Moment Correlation Coefficient, and stepwise multiple regression.

The results of this study indicated that :

1. There were positive significant relationships between perceived self-efficacy, total score of self-esteem and each part such as individual, family, academic institute, friends and obstetrics practice behaviors of nursing students in antenatal clinic, labour room, postpartum ward and overall aspects ( $p < .01$ ).

2. Stepwise multiple regression analyses were performed to determine the perceived self-efficacy, self-esteem in the academic institute, and friends could predict the variance of the obstetrics practice behavior in antenatal clinic with statistical significance ( $p < .01$ ). They could explain 2.6%, 1.4% and 1.2% respectively of the variance of the obstetrics practice behaviors. In addition, it was found that the total score of self-esteem and perceived self-efficacy could predict the variance of the obstetrics practice behaviors in labour room, postpartum ward and overall aspects with statistical significance ( $p < .01$ ). The total score of self-esteem could explain 16%, 19.3% and 20.4% of the variance of the obstetrics practice behaviors in labour room, postpartum ward and overall aspects. The perceived self-efficacy, however, could explain the obstetrics practice behavior at 2.9%, 2.8% and 3.2%, respectively.

**Keywords:** Perceived self-efficacy / Self-esteem / Obstetrics practice behavior / Nursing students

## ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาทางพยาบาลศาสตร์เป็นการจัดการศึกษาที่เตรียมพยาบาล ให้เป็นผู้ที่มีความสามารถทั้งในด้านวิชาการ และมีความสามารถในการปฏิบัติกรพยาบาล ดังนั้นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ จึงต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในศาสตร์สาขานี้เป็นอย่างดี เพื่อความปลอดภัยและความมั่นใจของผู้รับบริการ พร้อมทั้งมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพในการปฏิบัติกรพยาบาลและการผดุงครรภ์ การจัดการเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์ จึงประกอบด้วย 2 ส่วนสำคัญคือภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ โดยในภาคปฏิบัติซึ่งถือได้ว่าเป็นหัวใจของการศึกษาพยาบาลที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนนำความรู้ความเข้าใจ และประสบการณ์ที่ได้จากชั้นเรียนไปประยุกต์ในสถานการณ์จริง มีการจัดแบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มย่อย และมีอาจารย์พยาบาลติดตามดูแลอย่างใกล้ชิด ทั้งนี้ บทบาทหน้าที่ของอาจารย์พยาบาลจะปฏิบัติหน้าที่การสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ซึ่งภาระหน้าที่ที่สำคัญคือการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ (ประนอม โอทกานนท์, 2543) เพื่อมุ่งหวังให้นักศึกษาเป็นผู้มีวิจารณญาณคิดเป็น แก้ปัญหาได้ เกิดทักษะ และความสามารถทางการปฏิบัติกรพยาบาล ซึ่งสอดคล้องกับบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในมาตรา 22 และ 24 ที่กำหนดว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ การจัดการกระบวนการเรียนรู้ต้องจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542)

จากลักษณะการเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์นั้น นักศึกษาพยาบาลต้องเรียนหนักทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ กอปรกับวิชาชีพพยาบาลเป็นวิชาชีพที่ต้องบริการสุขภาพอนามัยแก่บุคคลทั่วไป จึงทำให้มีลักษณะที่ต้องเผชิญความเครียดในการปฏิบัติงานเป็นประจำ (Luckmann and Sorensen, 1987; Harris, 1989; Clark and Mantague, 1993) ซึ่งนอกจากนักศึกษาจะเครียดกับการเรียนในภาคทฤษฎีแล้ว นักศึกษาต้องฝึกประสบการณ์ในภาคปฏิบัติ ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจของการศึกษาพยาบาล นักศึกษาต้องลงมือปฏิบัติจริงกับผู้รับบริการ ต้องตระหนักในเรื่องของการรับผิดชอบสูง มีกฎระเบียบ ข้อบังคับมากมาย บางครั้งต้องตัดสินใจแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ต้องเผชิญความเจ็บป่วยและความทุกข์ทรมานของผู้อื่น ประสบเหตุการณ์ที่ตื่นเต้นหรือเศร้าเสียใจ จำเป็นต้องปรับตัวในการสร้างสัมพันธภาพกับบุคลากรในทีมสุขภาพหลายฝ่ายรวมทั้งอาจารย์พยาบาล เพื่อนนักศึกษาผู้ช่วยและญาติ ซึ่งแต่ละคนมีความแตกต่างระหว่างบุคคลทั้งด้านการศึกษา อารมณ์ สังคม และสิ่งแวดล้อมจากการศึกษาของนักวิชาการหลายๆ ท่านที่รายงานการฝึกปฏิบัติการพยาบาล เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาพยาบาลเกิดความเครียดมาก ซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมกรปฏิบัติงานของนักศึกษา (Ganga, 1992; Peal, 1995) ทำให้นักศึกษาลาออก โดยพบว่า สาเหตุหนึ่งมาจากนักศึกษามีความรู้สึกว่าตนเองไม่มีสมรรถนะ ไม่สามารถให้การพยาบาลตามหลักการที่เรียนมาได้และขาดความมั่นใจในตนเอง

การรับรู้สมรรถนะของตนเอง (Self-Efficacy) ตามทฤษฎีสมรรถนะตนเอง (Self-efficacy Theory) ของ แบนดูรา (Bandura, 1977; 1986) บุคคลจะกระทำพฤติกรรมที่มุ่งหวัง เพราะบุคคลมีแรงจูงใจที่เกิดจากความมั่นใจว่าพฤติกรรมดังกล่าวก่อให้เกิดผลลัพธ์ตามต้องการ เป็นความคาดหวังในผลลัพธ์และมีความเชื่ออย่างสมเหตุสมผลว่า

ตนเองมีความสามารถเพียงพอที่จะกระทำพฤติกรรมนั้นได้สำเร็จเป็นความคาดหวังในสมรรถนะตนเอง

การเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-Esteem) คือการรับรู้ว่าคุณค่ามีความสำคัญ มีความสามารถ มีความสำเร็จ มีประโยชน์ต่อสังคมและเป็นส่วนหนึ่งของสังคม หรือการรับรู้การประเมินของบุคคลอื่นที่มีต่อตนเองโดยคำพูดหรือการแสดงออกทางพฤติกรรม (Coopersmith cited in Craven and Hirmle, 1996; Rosenberg cited in Foote, et al., 1990) อีกทั้งยังเป็นกระบวนการเรียนรู้ของบุคคลไปตลอดชีวิตที่เกิดขึ้นจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อมและสังคมรอบๆ ตัว และเป็นแรงจูงใจภายในของบุคคลที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ออกมาได้อย่างมั่นคงสม่ำเสมอ ซึ่งบุคคลที่มีการยอมรับคุณค่าในตนเองที่ดีมักเป็นคนที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง เปิดเผยมิ การแสดงออกของความคิดที่ดีและถูกต้อง มีความสามารถและปรารถนาที่จะเสนอความคิดแก่ผู้อื่น ในขณะที่เดียวกันก็รับฟังข้อเสนอแนะของผู้อื่นด้วย (Hill and Smith, 1990) จึงอาจกล่าวได้ว่าลักษณะดังกล่าวนี้เอื้อต่อพฤติกรรมปฏิบัติงานของนักศึกษาพยาบาล

การปฏิบัติงานทางสุติกรรมมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างจากการปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฏิบัติงานในห้องคลอด ซึ่งจัดได้ว่าเป็นภาวะที่ค่อนข้างวิกฤตในการปฏิบัติงาน นักศึกษาส่วนใหญ่จะไม่มั่นใจในตนเอง และไม่แน่ใจในความสามารถที่จะทำคลอดเพื่อให้เกิดความปลอดภัยทั้งมารดาและทารกแรกเกิด ถึงแม้ว่าจะมีการเตรียมความพร้อมทั้งทางด้านทฤษฎีและฝึกปฏิบัติกับหุ่นจำลองในห้องปฏิบัติการพยาบาลในระดับหนึ่งแล้วก็ตาม เมื่อปฏิบัติงานกับผู้ป่วยบริการโดยตรง นักศึกษายังไม่สามารถให้การพยาบาลได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม อาจารย์นิเทศจึงต้องดูแลและให้คำแนะนำนักศึกษาอย่างใกล้ชิด พร้อมทั้ง

ให้แรงจูงใจและสนับสนุน ให้นักศึกษาเกิดความมั่นใจในความสามารถรับรู้สมรรถนะของตนเอง และเห็นคุณค่าในตนเอง

จากข้อมูลดังกล่าว คณะผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญที่ถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด มีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ จึงได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้สมรรถนะของตนเอง การเห็นคุณค่าในตนเอง และพฤติกรรมปฏิบัติงานทางสุติกรรมของนักศึกษาพยาบาล เพื่อเป็นแนวทางการส่งเสริม นักศึกษาและการจัดการเรียนการสอน ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

### วัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการรับรู้สมรรถนะของตนเอง การเห็นคุณค่าในตนเอง และพฤติกรรมปฏิบัติงานทางสุติกรรมของนักศึกษาพยาบาลสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้สมรรถนะของตนเอง การเห็นคุณค่าในตนเองและพฤติกรรมปฏิบัติงานทางสุติกรรมของนักศึกษาพยาบาลสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
3. เพื่อหาความสามารถในการทำนายพฤติกรรมปฏิบัติงานทางสุติกรรมของนักศึกษาพยาบาล โดยตัวแปรการรับรู้สมรรถนะของตนเอง และการเห็นคุณค่าในตนเอง

### ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4 คณะพยาบาลศาสตร์ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่ฝึกปฏิบัติงานทางสุติกรรม ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2548
2. ตัวแปรที่ศึกษา มีดังนี้

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การรับรู้สมรรถนะของตนเอง และการเห็นคุณค่าในตนเอง

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการปฏิบัติงานทางสุนทรียกรรมของนักศึกษาพยาบาล

### สมมุติฐานในการวิจัย

1. การรับรู้สมรรถนะของตนเอง และการเห็นคุณค่าในตนเอง มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการปฏิบัติงานทางสุนทรียกรรมของนักศึกษาพยาบาล

2. การรับรู้สมรรถนะของตนเอง และการเห็นคุณค่าในตนเอง สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการปฏิบัติงานทางสุนทรียกรรมของนักศึกษาพยาบาลได้

### คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

**การรับรู้สมรรถนะของตนเอง** หมายถึง การที่บุคคลตัดสินใจว่า ตนเองมีความสามารถพอที่จะจัดการหรือปฏิบัติพฤติกรรมตามที่ได้วางแผนไว้ โดยต้องคำนึงถึงทักษะที่มีอยู่และตัดสินใจว่าตนเองสามารถจะทำอะไรได้ และจะนำทักษะใดมาใช้กับสถานการณ์นั้น ในที่นี้หมายถึงคะแนนที่ได้จากแบบประเมินการรับรู้สมรรถนะของตนเองโดยทั่วไป

**การเห็นคุณค่าในตนเอง** หมายถึง การรับรู้ตนเองของบุคคล 4 ด้าน คือ ด้านตนเอง ด้านครอบครัว ด้านสถาบันการศึกษาและด้านกลุ่มเพื่อน ซึ่งแต่ละด้านของการรับรู้จะประกอบด้วยองค์ประกอบที่เหมือนกัน ดังนี้ คือ การรับรู้ถึงความสำคัญ ความสามารถ ความดี และพลังอำนาจของบุคคลนั้น รวมทั้งการรับรู้การประเมินของบุคคลอื่นที่มีต่อตนเอง ในที่นี้หมายถึงคะแนนที่ได้จากแบบประเมินการเห็นคุณค่าในตนเอง

### พฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานทาง

**สุนทรียกรรม** หมายถึง พฤติกรรมการปฏิบัติงานทางสุนทรียกรรมของนักศึกษาพยาบาล ดังนี้ 1) ระเบียบวัตรกรรม เกี่ยวกับการซักประวัติ และการแปลผลการตรวจร่างกายทั่วไปและการตรวจครรภ์ 2) ระยะเวลาเกี่ยวกับการเตรียมผู้คลอด การพยาบาลในระยะรอคลอด และการทำคลอด 3) ระยะเวลาหลังคลอดเกี่ยวกับการพยาบาลมารดาหลังคลอดและทารกแรกเกิด

### วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4 หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่ฝึกปฏิบัติงานทางสุนทรียกรรมในแผนกฝากครรภ์ ห้องคลอด และแผนกหลังคลอด ปีการศึกษา 2548 จำนวน 7 สถาบัน คือ มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยสยาม มหาวิทยาลัยคริสเตียน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ วิทยาลัยมิชชัน และวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ จำนวนประชากรรวมทั้งสิ้น 685 คน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 253 คน ซึ่งคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของยามานะ (Yamane, 1973: 887) เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา และสุ่มอย่างง่าย

**เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย** เป็นแบบประเมินมี 4 ชุด คือ

**ชุดที่ 1** ลักษณะส่วนบุคคลโดยทั่วไป และลักษณะด้านครอบครัวของนักศึกษา จำนวน 9 ข้อ ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ดังต่อไปนี้ เพศ อายุ ระดับชั้นปี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประสบการณ์ทางด้านการปฏิบัติงานทางสุนทรียกรรม รายได้ของครอบครัว ค่าใช้จ่ายที่นักศึกษาได้รับจากครอบครัว สัมพันธภาพในครอบครัว และสถานที่พักอาศัยของนักศึกษาขณะศึกษา

**ชุดที่ 2** แบบวัดการรับรู้สมรรถนะของตนเองโดยทั่วไป (General Self-efficacy Scale) ที่สร้างโดย เซอร์เรอร์ และคณะ (Sherer, et.al., 1982) ประกอบด้วยข้อคำถาม 17 ข้อ ลักษณะ เป็นคำถามเชิงบวกและเชิงลบ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ต (Likert Scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วยค่อนข้างมาก เห็นด้วยปานกลาง ค่อนข้างไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

**ชุดที่ 3** แบบประเมินการเห็นคุณค่าในตนเอง คณะผู้วิจัยได้พัฒนามาจากแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองฉบับนักเรียน (School Form) สร้างโดย คูเปอร์สมิธ (Coopersmith, 1984) และแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของชนิตา ราธิ (2543) ประกอบด้วยข้อคำถาม 30 ข้อ แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ ด้านตนเอง จำนวน 8 ข้อ ด้านครอบครัว จำนวน 7 ข้อ ด้านสถาบันการศึกษา จำนวน 8 ข้อ และด้านกลุ่มเพื่อน จำนวน 7 ข้อ แบบประเมินมีลักษณะเป็นคำถามเชิงบวกและเชิงลบ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าของ ลิเคิร์ต (Likert Scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วยค่อนข้างมาก เห็นด้วยปานกลาง ค่อนข้างไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

**ชุดที่ 4** แบบประเมินพฤติกรรมการปฏิบัติงานทางยุติธรรม คณะผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง ประกอบด้วยข้อคำถาม 46 ข้อ แบ่งเป็น 3 แผนก ดังนี้ แผนกฝากครุฑ จำนวน 12 ข้อ ห้องคลอด จำนวน 22 ข้อ และแผนกหลังคลอด จำนวน 12 ข้อ แบบประเมินลักษณะเป็นคำถามเชิงบวก เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าของ ลิเคิร์ต (Likert scale) 5 ระดับ คือ ปฏิบัติเป็นประจำ ปฏิบัติเป็นส่วนใหญ่ ปฏิบัติเป็นบางครั้ง ปฏิบัติเป็นครั้งคราว และไม่เคยปฏิบัติ

## การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การตรวจสอบคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) คณะผู้วิจัยนำแบบประเมินที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการศึกษาพยาบาล ด้านจิตวิทยา และด้านการพยาบาล มารดาและทารก จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา และความเหมาะสมของภาษาในแต่ละข้อคำถาม

2. ความเที่ยง (Reliability) คณะผู้วิจัยนำแบบประเมินทุกชุดที่ผ่านการตรวจสอบ ความตรงตามเนื้อหาและแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาพยาบาลที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครรัตนวชิระ จำนวน 55 คน แล้วนำมาวิเคราะห์ความเที่ยงของแบบประเมินโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของ ครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเที่ยง ดังนี้

- 2.1 แบบประเมินการรับรู้สมรรถนะของตนเองโดยทั่วไป .87
- 2.2 แบบประเมินการเห็นคุณค่าในตนเอง .89
- 2.3 แบบประเมินพฤติกรรมการปฏิบัติงานยุติธรรม .97

## วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยเก็บข้อมูลในช่วงเดือนพฤศจิกายน 2548 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2549 โดยขออนุญาตจากสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา และติดต่อขอความร่วมมือจากผู้บริหารสถาบัน เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ลักษณะและจำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสถาบัน และดำเนินการเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบประเมิน

## การวิเคราะห์ข้อมูล

คณะผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 253 คน มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC<sup>+</sup> ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประสบการณ์ทางด้านปฏิบัติงานสุติกรรม รายได้ของครอบครัว ค่าใช้จ่ายที่นักศึกษาได้รับจากครอบครัว สัมพันธภาพในครอบครัว และสถานที่พักอาศัยของนักศึกษาขณะศึกษา รวมถึงคะแนนการรับรู้สมรรถนะของตนเอง การเห็นคุณค่าในตนเองและพฤติกรรมการปฏิบัติงานทางสุติกรรม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และร้อยละ

2. วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน การรับรู้สมรรถนะของตนเอง การเห็นคุณค่าในตนเอง และพฤติกรรมการปฏิบัติงานทางสุติกรรม ทั้งโดยรวมและรายด้าน

3. วิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้สมรรถนะของตนเอง และการเห็นคุณค่าในตนเอง กับพฤติกรรมการปฏิบัติงานทางสุติกรรมของนักศึกษาพยาบาลทั้งโดยรวมและรายด้าน โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

4. วิเคราะห์ความสามารถในการทำนายพฤติกรรมการปฏิบัติงานสุติกรรมของนักศึกษาพยาบาลทั้งโดยรวมและรายด้าน จากตัวแปรการรับรู้สมรรถนะตนเอง และการเห็นคุณค่าในตนเอง โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression)

## ผลการวิจัย

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 250 คน (ร้อยละ 98.8) มีอายุระหว่าง 21-22 ปี จำนวน 165 คน (ร้อยละ 65.3) ศึกษาอยู่ระดับชั้นปีที่ 4 จำนวน 140 คน (ร้อยละ 55.3) ผลการเรียนคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) ระหว่าง 2.51-3.00 จำนวน 115 คน (ร้อยละ 45.5) ประสบการณ์การปฏิบัติงานทางสุติกรรมครบทั้ง 2 ภาคการศึกษา จำนวน 167 คน (ร้อยละ 66.0) ครอบครัวมีรายได้ระหว่าง 10,000-19,999 บาท/เดือน จำนวน 66 คน (ร้อยละ 26.1) นักศึกษาได้รับเงินจากครอบครัวเป็นค่าใช้จ่ายระหว่าง 4,000-4,999 บาท/เดือน จำนวน 59 คน (ร้อยละ 23.3) ลักษณะสัมพันธภาพในครอบครัวส่วนใหญ่ผู้ปกครองให้ความสนใจเกี่ยวกับบทเรียนและการคบเพื่อน จำนวน 202 คน (ร้อยละ 79.8) ทั้งนี้ นักศึกษาส่วนใหญ่อยู่หอพักของสถาบัน จำนวน 145 คน (ร้อยละ 58.9)

2. การรับรู้สมรรถนะของตนเอง การเห็นคุณค่าในตนเองและพฤติกรรมการปฏิบัติงานทางสุติกรรมทั้งโดยรวมและรายด้าน นักศึกษาพยาบาลกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 68.4 (จำนวน 173 คน) รับรู้สมรรถนะของตนเองโดยทั่วไปอยู่ในระดับมาก คะแนนเฉลี่ย 3.78 การเห็นคุณค่าในตนเองด้านตนเอง ด้านสถาบันการศึกษาและด้านกลุ่มเพื่อนอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 54.5 (จำนวน 138 คน) ร้อยละ 52.6 (จำนวน 133 คน) และร้อยละ 62.8 (จำนวน 159 คน) ตามลำดับ ส่วนการเห็นคุณค่าในตนเองด้านครอบครัวอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 47.4 (จำนวน 120 คน)

สำหรับพฤติกรรมการปฏิบัติงานทางสุติกรรมแผนกฝากครรภ์และห้องคลอดของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มตัวอย่าง โดยรวมมีพฤติกรรมอยู่ในระดับปฏิบัติเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 47.8 (จำนวน 121 คน) คะแนนเฉลี่ย 4.28 และร้อยละ

48.6 (จำนวน 123 คน) คะแนนเฉลี่ย 4.29 ตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมกรปฏิบัติงานทางสุติกรรม แผนกหลังคลอดมีพฤติกรรมโดยรวมอยู่ในระดับปฏิบัติเป็นประจำร้อยละ 55.3 (จำนวน 140 คน) คะแนนเฉลี่ย 4.40

3. สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้สมรรถนะของตนเอง และการเห็นคุณค่าในตนเองกับพฤติกรรมกรปฏิบัติงานทางสุติกรรมของนักศึกษาพยาบาลทั้งโดยรวมและรายด้าน โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

การรับรู้สมรรถนะของตนเอง การเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวมและรายด้าน คือด้านตนเอง ด้านครอบครัว ด้านสถาบันการศึกษา และด้านกลุ่มเพื่อน มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมกรปฏิบัติงานทางสุติกรรมแผนกฝากครรภ์ ในห้องคลอด แผนกหลังคลอดและโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังตารางที่ 1

**ตารางที่ 1** สหสัมพันธ์ของการรับรู้สมรรถนะของตนเอง และการเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม และรายด้านพฤติกรรมกรปฏิบัติงานทางสุติกรรมของนักศึกษาพยาบาลทั้งโดยรวมและรายด้าน (N=253)

| ตัวแปร                                    | 1      | 2      | 3      | 4      |
|---|--------|--------|--------|--------|
| 1. การรับรู้สมรรถนะของตนเอง               | .401** | .391** | .417** | .432** |
| 2. การเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม             | .425** | .400** | .440** | .451** |
| 3. การเห็นคุณค่าในตนเองด้านตนเอง          | .301** | .308** | .308** | .328** |
| 4. การเห็นคุณค่าในตนเองด้านครอบครัว       | .286** | .260** | .318** | .310** |
| 5. การเห็นคุณค่าในตนเองด้านสถาบันการศึกษา | .394** | .352** | .368** | .398** |
| 6. การเห็นคุณค่าในตนเองด้านกลุ่มเพื่อน    | .356** | .340** | .392** | .389** |

\*\* P < .01

| หมายเหตุ | 1.  | 2.  | 3.  | 4.  |
|----------|---|---|---|---|
|          | หมายถึง พฤติกรรมกรปฏิบัติงานทางสุติกรรมแผนกฝากครรภ์ | หมายถึง พฤติกรรมกรปฏิบัติงานทางสุติกรรมในห้องคลอด | หมายถึง พฤติกรรมกรปฏิบัติงานทางสุติกรรมแผนกหลังคลอด | หมายถึง พฤติกรรมกรปฏิบัติงานทางสุติกรรมโดยรวม |

จากตารางที่ 1 พบว่าการรับรู้สมรรถนะของตนเอง การเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวมและรายด้านคือ ด้านตนเอง ด้านครอบครัว ด้านสถาบันการศึกษา และด้านกลุ่มเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมกรปฏิบัติงานทางสุติกรรมแผนกฝากครรภ์ ในห้องคลอด แผนกหลังคลอดและโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01



4. ความสามารถในการทำนายพฤติกรรมการปฏิบัติงานทางสุติกรรมของนักศึกษาพยาบาล ทั้งโดยรวมและรายด้าน จากตัวแปรการรับรู้สมรรถนะของตนเองและการเห็นคุณค่าในตนเอง โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) เพื่อทำนาย พฤติกรรมการปฏิบัติงานทางสุติกรรมของนักศึกษาพยาบาล (N=253)

| พฤติกรรมการปฏิบัติงานทางสุติกรรม | อันดับที่ | ตัวแปรทำนาย                            | RSQ  | RSQ change | Beta | F change |
|----------------------------------|-----------|--|------|------------|------|----------|
| แผนกฝากครรภ์                     | 1         | การรับรู้สมรรถนะของตนเอง               | .454 | .026       | .242 | 32.459** |
|                                  | 2         | การเห็นคุณค่าในตนเองด้านสถาบันการศึกษา | .469 | .014       | .200 | 23.397** |
|                                  | 3         | การเห็นคุณค่าในตนเองด้านกลุ่มเพื่อน    | .477 | .012       | .131 | 24.475*  |
| ห้องคลอด                         | 1         | การเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม             | .400 | .160       | .296 | 47.555** |
|                                  | 2         | การรับรู้สมรรถนะของตนเอง               | .435 | .029       | .251 | 9.003**  |
| แผนกหลังคลอด                     | 1         | การเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม             | .440 | .193       | .358 | 60.134** |
|                                  | 2         | การรับรู้สมรรถนะของตนเอง               | .471 | .028       | .285 | 35.584** |
| โดยรวม                           | 1         | การเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม             | .451 | .204       | .329 | 64.237** |
|                                  | 2         | การรับรู้สมรรถนะของตนเอง               | .485 | .032       | .247 | 38.483** |

\* P < .05 , \*\* P < .01

จากตารางที่ 2 พบว่าการรับรู้สมรรถนะของตนเอง การเห็นคุณค่าในตนเองในสถานศึกษาและด้านกลุ่มเพื่อน ถูกเลือกเข้าในสมการทำนายพฤติกรรมการปฏิบัติงานทางสุติกรรมแผนกฝากครรภ์ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการปฏิบัติงานทางสุติกรรม แผนกฝากครรภ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยการรับรู้สมรรถนะของตนเองถูกเลือกเข้าในสมการ ทำนายเป็นอันดับแรก อธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรม

การปฏิบัติงานทางสุติกรรมแผนกฝากครรภ์ได้ร้อยละ 2.6 (F change = 32.459, P < .01) การเห็นคุณค่าในตนเองด้านสถาบันการศึกษา และด้านกลุ่มเพื่อน ถูกเลือกเข้าในสมการทำนายเป็นอันดับที่ 2 และ 3 อธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการปฏิบัติงานทางสุติกรรมแผนกฝากครรภ์ได้ร้อยละ 1.4 (F=23.397, P < .01) และร้อยละ 1.2 (F change 24.475, P < .05) ตามลำดับ

สำหรับพฤติกรรมการทำงานทาง  
พฤติกรรมในห้องคลอด แผนกหลังคลอดและโดยรวม  
พบว่า การเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวมถูกเลือกเข้า  
ในสมการทำนายพฤติกรรมการทำงานทาง  
พฤติกรรมเป็นอันดับแรก โดยสามารถอธิบายความ  
แปรปรวนของพฤติกรรมการทำงานทางพฤติกรรม  
ในห้องคลอด แผนกหลังคลอดและโดยรวมร้อยละ  
16, 19.3 และ 20.4 ตามลำดับ ส่วนการรับรู้  
สมรรถนะของตนเองถูกเลือกเข้าในสมการทำนาย  
เป็นอันดับที่ 2 อธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรม  
การทำงานทางพฤติกรรมในห้องคลอด แผนก  
หลังคลอด และโดยรวมได้ร้อยละ 2.9, 2.8 และ 3.2  
ตามลำดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

## อภิปรายผล

**สมมุติฐานข้อ 1** การรับรู้สมรรถนะของ  
ตนเอง และการเห็นคุณค่าในตนเอง มีสหสัมพันธ์  
ทางบวกกับพฤติกรรมการทำงานทางพฤติกรรม  
ของนักศึกษาพยาบาล

ผลการวิจัยแสดงว่า การรับรู้สมรรถนะ  
ของตนเอง การเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม และ  
รายด้าน คือด้านตนเอง ด้านครอบครัว ด้านสถาบัน  
การศึกษาและด้านกลุ่มเพื่อน มีสหสัมพันธ์ทางบวก  
กับพฤติกรรมการทำงานทางพฤติกรรมแผนก  
ฝากครรภ์ ในห้องคลอด แผนกหลังคลอดและ  
โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01  
สอดคล้องกับแนวคิดของแบนดูรา (Bandura, 1977  
อ้างถึงในสมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต, 2543) ที่กล่าวว่า  
การรับรู้ความสามารถของตนเอง เป็นการตัดสินใจ  
ความสามารถของตนเองว่าจะสามารถทำงานได้ใน  
ระดับใด ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจที่จะกระทำพฤติกรรม  
ของบุคคลนั้นๆ ดังนั้นนักศึกษาพยาบาลที่มีการ  
รับรู้ความสามารถของตนเองในระดับสูง จึงมีการ  
รับรู้ว่าจะตนเองสามารถปฏิบัติพฤติกรรมพยาบาล  
ทางพฤติกรรมในระดับที่ปฏิบัติเป็นประจำในระดับสูง  
ตามกันด้วย เช่นเดียวกับการเห็นคุณค่าในตนเอง  
ซึ่งเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีความเชื่อมั่นใน

ตนเอง มีคุณค่า มีความเข้มแข็ง มีสมรรถภาพใน  
การกระทำสิ่งต่างๆ มีความเชี่ยวชาญและมีความ  
สามารถ (Maslow, 1970) ดังนั้นการเห็นคุณค่า  
ในตนเอง จึงพัฒนามาจากความรู้สึกว่าตนเองเป็น  
บุคคลที่มีความสามารถ มีความภาคภูมิใจ บุคคล  
จะพึงพอใจกับมาตรฐานการกระทำที่ตนเองตั้งไว้  
(Bandura, 1977 อ้างถึงในสมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต,  
2543) การเห็นคุณค่าในตนเอง จึงเป็นสิ่งสำคัญที่  
ช่วยให้บุคคลมีแรงจูงใจเพื่อไปถึงยังเป้าหมายที่ได้  
ตั้งวางไว้ (Lindenfield, 2000)

**สมมุติฐานข้อ 2** การรับรู้สมรรถนะของ  
ตนเองและการเห็นคุณค่าในตนเอง สามารถร่วมกัน  
ทำนายพฤติกรรมการทำงานทางพฤติกรรมของ  
นักศึกษาพยาบาล

ผลการวิจัยแสดงว่าการรับรู้สมรรถนะ  
ของตนเอง การเห็นคุณค่าในตนเองในด้านสถาบัน  
การศึกษาและด้านกลุ่มเพื่อนเป็นตัวแปรที่ถูกเลือก  
เข้าในสมการทำนายพฤติกรรมการทำงานทาง  
พฤติกรรมแผนกฝากครรภ์ สามารถร่วมกันอธิบาย  
ความแปรปรวนของพฤติกรรมการทำงานทาง  
พฤติกรรมแผนกฝากครรภ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ  
โดยการรับรู้สมรรถนะของตนเองถูกเลือกเข้าใน  
สมการทำนายเป็นอันดับแรก อธิบายความแปรปรวน  
ของพฤติกรรมการทำงานทางพฤติกรรมแผนก  
ฝากครรภ์ ได้ร้อยละ 2.6 (F change = 32.459, P<  
.01) การเห็นคุณค่าในตนเองด้านสถาบันการศึกษา  
และด้านกลุ่มเพื่อน ถูกเลือกเข้าในสมการทำนาย  
เป็นอันดับที่ 2 และ 3 อธิบายความแปรปรวนของ  
พฤติกรรมการทำงานทางพฤติกรรมแผนกฝาก  
ครรภ์ได้ร้อยละ 1.4 (F change = 23.397, P<.01)  
และร้อยละ 1.2 (F change = 24.475, P<.01)  
ส่วนพฤติกรรมการทำงานทางพฤติกรรมในห้อง  
คลอดแผนกหลังคลอดและโดยรวม ปรากฏว่าการ  
เห็นคุณค่าในตนเองโดยรวมถูกเลือกเข้าในสมการ  
ทำนายพฤติกรรมการทำงานทางพฤติกรรมเป็น  
อันดับแรก โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนของ

พฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงาน ทางสุจริตกรรมในห้องคลอด แผนกหลังคลอด และ โดยรวมร้อยละ 16, 19.3 และ 20.4 ตามลำดับ ส่วนการรับรู้สมรรถนะของตนเอง ถูกเลือกเข้าในสมการทำนายเป็นอันดับที่ 2 อธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานทางสุจริตกรรมในห้องคลอด แผนกหลังคลอดและโดยรวมได้ร้อยละ 2.9, 2.8 และ 3.2 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

### ข้อเสนอแนะ

คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

จากผลการวิจัยที่แสดงว่า การรับรู้สมรรถนะของตนเอง การเห็นคุณค่าของตนเอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานทางสุจริตกรรม ทั้งที่แผนกฝากครรภ์ ในห้องคลอด แผนกหลังคลอดและโดยรวม และยังสามารถทำนายความแปรปรวนของพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานทางสุจริตกรรมของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มตัวอย่างได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนทางการพยาบาลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ จึงควรเน้นการพัฒนาให้นักศึกษารับรู้ว่าคุณค่าของตนเองมีความสามารถและเห็นคุณค่าในตนเอง ซึ่งเกี่ยวข้องกับการจัดประสบการณ์ที่นักศึกษาปฏิบัติแล้วประสบความสำเร็จ การใช้ตัวแบบ ใช้คำพูดที่ชักจูงและการกระตุ้นอารมณ์อย่างเหมาะสมในทางบวก

### ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาภาคตัดขวาง (Cross-Sectional Study) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปรการรับรู้สมรรถนะของตนเอง และการเห็นคุณค่าในตนเองที่มีต่อพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานทางสุจริตกรรมของนักศึกษาพยาบาล ดังนั้นความสัมพันธ์ที่พบได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ จึงเป็นความสัมพันธ์ของตัวแปร ณ เวลาที่สำรวจข้อมูล เพื่อให้เกิดความแม่นยำในการอธิบายอิทธิพลของตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตามยิ่งขึ้น จึงควรทำการศึกษาแบบไปข้างหน้า (Prospective Study) เพื่อติดตามดูพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานทางสุจริตกรรม ในกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการรับรู้สมรรถนะของตนเองและการเห็นคุณค่าในตนเองที่แตกต่างกัน

### กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ เซอร์ ดร.วิภา เลค อธิการบดี และเซอร์ ดร. มกดาเลนา สุภาพร ดาวดี รองอธิการบดีฝ่ายบริหารและพัฒนา วิทยาลัยเซนต์หลุยส์ ที่ได้กรุณาส่งเสริมและสนับสนุนให้เงินทุนการวิจัยครั้งนี้

## บรรณานุกรม

- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ,สำนักงาน. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- ชนิดา ราธิ. (2543). การเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาพยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสาธารณสุขศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ประนอม โอทกานนท์. (2543). การประกันคุณภาพการศึกษาสาขาพยาบาลศาสตร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2543). ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Bandura, A. (1977). Self-efficacy: Toward a unifying theory of behavioral change. **Psychological review** 84 : 191-215.
- Bandura, A. (1986). **Social foundation of thought and action**. New Jersey : Prentice Hall.
- Clark, E., and Montague, S. (1993). The nature of stress and its implications for nursing practice. **Nursing Practice & Health Care**. Great Britain : Edward Arnold.
- Coopersmith, S. (1984). **Self-esteem inventories**. San Francisco : Consulting Psychologist Press Inc.
- Craven, R.F. and Hirnle, C.J. (1996). **Fundamentals of nursing : Human health and function**. Philadelphia : Lippincott-Raven Pulishers.
- Foote, A.W., et al. (1990). Hope, self-esteem and social support in persons with multiple sclerosis. **Journal of Neuroscience Nursing** 22: 155-159.
- Ganga, M. (1992). **Stress and coping : First - year Nepalese nursing students in clinical setting**. Columbia University teachers College.
- Harris, B. R. (1989). Reviewing nursing stress according to a proposed coping adaption framework. **Advances in Nursing Science** 11 (January): 12-17.
- Hill, L. and Smith, N. (1990). **Self-care nursing: Promotion of health**. 2<sup>nd</sup> ed. New York : Appleton & Lange.
- Luckman, J., and Sorensen, C. K. (1987). **Medical - surgical nursing : A psychophysiology approach**. 3<sup>rd</sup> ed. New York : W. B. Saunders.
- Maslow, A.H. (1970). **Motivation and personality**. 2<sup>nd</sup> ed. New York : Harper and Row.
- Peal, S. S. (1995). **Coping as experienced by senior Baccalaureate nursing student in response to appraised clinical stress**. University of Pittsburgh.
- Sherer, M., et al. (1982). The self-efficacy scale : Construction and validity. **Psychological Reports** 51: 663-671.
- Yamane, T. (1973). **Statistics : An introductory analysis**. 3<sup>rd</sup> ed. New York : Harper & Row Publishers.